EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 15.10.2024
COM(2024) 454 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

komisjonile nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/278/EMÜ (keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses), 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ (pakendite ja pakendijäätmete kohta), 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ (kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta), määruse (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta), 6. septembri 2006. aasta direktiivi 2006/66/EÜ (mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid) ja 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ (mis käsitleb jäätmeid) alusel antud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse kasutamise kohta

KOMISJONI ARUANNE

EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

komisjonile nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/278/EMÜ (keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses), 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ (pakendite ja pakendijäätmete kohta), 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ (kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta), määruse (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta), 6. septembri 2006. aasta direktiivi 2006/66/EÜ (mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid) ja 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ (mis käsitleb jäätmeid) alusel antud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse kasutamise kohta

1. Sissejuhatus

Komisjonile anti järgmiste sätete alusel alates 4. juulist 2018 viieks aastaks õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte:

a) nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/278/EMÜ (keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses)[1] artikli 15a lõike 2 esimene lause;
b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ (pakendite ja pakendijäätmete kohta)[2] artikli 21a lõike 2 esimene lause;
c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivi 2000/53/EÜ (kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta)[3] artikli 9a lõike 2 esimene lause;
d) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ (mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid)[4] artikli 38a lõike 2 esimene lause.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta)[5] artikli 58a lõike 2 esimese lause ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiivi 2006/66/EÜ (mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid)[6] artikli 23a lõike 2 esimese lause alusel anti komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte viieks aastaks alates vastavalt 17. juulist 2014 ja 30. detsembrist 2013.

Komisjon peab delegeeritud volituste kohta koostama aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

---

1 EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6.
2 EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10.
3 EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34.
4 ELT L 312, 22.11.2008, lk 3.
5 ELT L 190, 12.7.2006, lk 1.
6 ELT L 266, 26.9.2006, lk 1.

Aruanded määruse (EÜ) nr 1013/2006 ja direktiivi 2006/66/EÜ alusel volituste kasutamise kohta võeti vastu vastavalt 22. novembril 2018[7] ja 14. mail 2018[8]. Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu ei esitanud komisjoni volituste pikendamise suhtes vastuväidet, pikendati komisjonile volituste delegeerimist automaatselt samaks ajavahemikuks alates vastavalt 17. juulist 2019 ja 30. detsembrist 2018.

Käesolevas aruandes kirjeldatakse komisjoni tegevust ajavahemikel, mis algasid vastavalt 4. juulil 2018, 17. juulil 2019 ja 30. detsembril 2018.

2. Direktiiv 86/278/EMÜ

Direktiiviga 86/278/EMÜ on komisjonile vastavalt artiklis 15a osutatule antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte lisade muutmiseks ning nende kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga, välja arvatud seoses I A, I B ja I C lisas loetletud näitajate ja normidega, kõikide teguritega, mis võivad mõjutada nende normide hindamist, ning II A ja II B lisas osutatud analüüsiparameetritega.

2.1. Delegeeritud volituste rakendamine

Käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul ei kasutanud komisjon talle direktiivi 86/278/EMÜ alusel delegeeritud volitusi. Ühtegi eespool nimetatud lisa teaduse ja tehnika arenguga ei kohandatud. Direktiivi 2023. aasta hindamisel[9] jõuti järeldusele, et teaduse ja tehnika uusima arenguga on vaja kohandada direktiivi ennast (eelkõige hõlmatavate saasteainete ja nende asjakohaste piirnormide puhul). Ent see on praegustest artiklis 15a sätestatud volitustest ulatuslikum.

3. Direktiiv 94/62/EÜ

Direktiiviga 94/62/EÜ on komisjonile vastavalt artiklis 21a osutatule antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte järgmistel eesmärkidel:

- määrata kindlaks tingimused, mille alusel artikli 11 lõikes 1 täpsustatud plii, kaadmiumi, elavhõbeda ja kuuevalentse kroomi kontsentratsioonitasemeid pakendis ei kohaldata ringlussevõetud materjalide ning suletud ja kontrollitud ahelas toimuva tooteringluse suhtes, ning määrata kindlaks pakenditüübid, mis vabastatakse artikli 11 lõike 1 kolmandas taandes sätestatud nõudest, mis käsitleb nende raskmetallide sisaldust pakendis ja pakendiosades, nagu on sätestatud artikli 11 lõikes 3;
- muuta I lisas esitatud selgitavaid näiteid pakendi määratluse kohta, nagu on sätestatud artikli 19 lõikes 2;
- täiendada direktiivi, kui on vaja ületada raskused direktiivi sätete kohaldamisel eelkõige inertsete pakendimaterjalide suhtes, mis on ELis turule lastud väga väikestes

[7] COM(2018) 762 final.
[8] COM(2018) 266 final.
[9] SWD(2023) 0157 final.

kogustes (s.o umbes 0,1 % massist), ning meditsiiniseadmete ja ravimite esmaste pakendite, väikepakendite ja luksuspakendite suhtes, nagu on sätestatud artiklis 20.

4. märtsil 2023 jõuti kokkuleppele uue pakendite ja pakendijäätmete määruse ettepaneku suhtes[10] ning kaasseadusandjad kiitsid selle ajutiselt heaks. Praegused direktiivis 94/62/EÜ sisalduvad volitused on endiselt asjakohased ja need tuleks säilitada seni, kuni uus määrus eeldatavasti 2025. aastal jõustub.

3.1. Delegeeritud volituste rakendamine

Käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul ei kasutanud komisjon talle direktiivi 94/62/EÜ alusel delegeeritud volitusi. Komisjon on siiski enne aruandega hõlmatud ajavahemikku võtnud delegeeritud volituste alla jäävates valdkondades vastu allpool loetletud õigusaktid, lähtudes varasematest volitustest, mis tal olid enne direktiivi läbivaatamist 2018. aastal[11].

3.1.1. Vabastused piirangutest, mis on kehtestatud pakendis sisalduvate raskmetallide suhtes

Direktiivi 94/62/EÜ artikli 11 lõike 1 kohaselt tagavad liikmesriigid, et plii, kaadmiumi, elavhõbeda ja kuuevalentse kroomi kontsentratsioonitasemed pakendis või pakendiosades ei ületa 100 ppm massist.

Direktiivi 94/62/EÜ endise artikli 11 lõike 3 kohaselt määrab komisjon kindlaks tingimused, mille alusel artikli 11 lõikes 1 nimetatud kontsentratsioonitasemeid ei kohaldata taaskasutatud materjalide ning suletud ja kontrollitud ahelas toimuva tooteringluse suhtes, ning pakenditüübid, mis vabastatakse endise artikli 11 lõike 3 kolmandas taandes nimetatud nõudest.

Endise artikli 11 lõike 3 alusel vastu võetud komisjoni otsused on järgmised:

1) komisjoni 19. veebruari 2001. aasta otsus 2001/171/EÜ, millega kehtestatakse erandi tingimused klaaspakendi jaoks seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevas direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetalli kontsentratsioonitasemetega[12];
2) komisjoni 8. mai 2006. aasta otsus 2006/340/EÜ, millega muudetakse otsust 2001/171/EÜ eesmärgiga pikendada erandi tingimuste kehtivust klaaspakendi jaoks seoses direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetalli kontsentratsioonitasemetega[13];
3) komisjoni 24. märtsi 2009. aasta otsus 2009/292/EÜ, millega kehtestatakse erandi tingimused plastkastide ja -aluste jaoks seoses pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 94/62/EÜ kehtestatud raskmetallide kontsentratsioonitasemetega[14].

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust eespool nimetatud otsuseid muuta ega selles valdkonnas uusi õigusakte vastu võtta.

---

[10] COM(2022) 677 final.

[11] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/852, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (ELT L 150, 14.6.2018, lk 141).

[12] ELT L 62, 2.3.2001, lk 20.

[13] ELT L 125, 12.5.2006, lk 43.

[14] ELT L 79, 25.3.2009, lk 44.

3.1.2. Pakendi määratluse selgitavate näidete muutmine

Direktiivi 94/62/EÜ I lisas on esitatud artikli 3 alapunktides i–iii sätestatud kriteeriumide kohaldamise kohta selgitavad näited, mis täiendavad direktiivi artikli 3 punktis 1 sätestatud pakendi määratlust. Artikli 19 lõikega 2 on antud komisjonile õigus muuta I lisas esitatud selgitavate näidete loetelu.

Komisjon kasutas seda õigust, kui võttis vastu komisjoni 7. veebruari 2013. aasta direktiivi 2013/2/EL, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ I lisa[15].

3.1.3. Direktiivi täiendamine, et ületada raskused direktiivi sätete kohaldamisel

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust kasutada selle sätte alusel delegeeritud volitusi. Sellele vaatamata võib tulevikus tekkida vajadus täiendada direktiivi 94/62/EÜ, et lahendada praktilisi probleeme seoses väga väikestes kogustes turule lastavate inertsete pakkematerjalidega, meditsiiniseadmete ja ravimite esmaste pakenditega ning väike- ja luksuspakenditega, mistõttu tuleks volitused säilitada kuni uue määruse jõustumiseni.

4. Direktiiv 2000/53/EÜ

Direktiiviga 2000/53/EÜ on antud komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte järgmistel eesmärkidel:

- muuta vastavalt artikli 4 lõike 2 punkti b alapunktidele i–iv II lisa, et kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga, nagu on sätestatud artikli 4 lõike 2 punktis b;
- kehtestada lammutustõendile esitatavad miinimumnõuded, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 5;
- muuta I lisa, et kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga, nagu on sätestatud artikli 6 lõikes 6;
- kehtestada osade ja materjalide kodeerimisstandardid, millega eelkõige hõlbustatakse korduv- ja taaskasutamiseks sobivate osade ja materjalide kindlakstegemist ning mille tootjad peavad koostöös materjalide ja seadmete tootjatega kasutusele võtma, nagu on sätestatud artikli 8 lõikes 2.

13. juulil 2023 võeti vastu ettepanek uue romusõidukeid käsitleva määruse kohta,[16] mida arutatakse praegu seadusandliku tavamenetluse kohaselt. Praegused direktiivis 2000/53/EÜ sisalduvad volitused on endiselt asjakohased ja need tuleks säilitada kuni uue määruse jõustumiseni.

4.1. Delegeeritud volituste rakendamine

Aruandega hõlmatud ajavahemikul võttis komisjon vastu kolm delegeeritud õigusakti, millega muudeti direktiivi 2000/53/EÜ II lisa, milles on loetletud erandid direktiivi kohaldamisalast.

---

15 ELT L 37, 8.2.2013, lk 10.
16 COM(2023) 451 final.

4.1.1. II lisa muutmine

Direktiivi 2000/53/EÜ artikli 4 lõike 2 punkti a kohaselt tagavad liikmesriigid, et pärast 1. juulit 2003 turule viidud sõidukite materjalid ja osad ei sisalda pliid, elavhõbedat, kaadmiumi ega kuuevalentset kroomi, välja arvatud II lisas loetletud juhud seal kindlaksmääratud tingimustel.

Käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul[17] võttis komisjon vastu kolm delegeeritud õigusakti, millega muudeti II lisa:

1) komisjoni 17. detsembri 2019. aasta delegeeritud direktiiv (EL) 2020/362, millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ II lisa seoses erandiga, mis seisneb kuuevalentse kroomi kasutamises autoelamute absorptsioonkülmikute süsinikterasest jahutussüsteemi korrosioonitõrjevahendina[18];
2) komisjoni 17. detsembri 2019. aasta delegeeritud direktiiv (EL) 2020/363, millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ II lisa seoses teatavate eranditega plii ja pliiühendite kasutamise kohta osades,[19] ning
3) komisjoni 16. detsembri 2022. aasta delegeeritud direktiiv (EL) 2023/544, millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ erandite osas, mis käsitlevad plii kasutamist alumiiniumisulamites, mis on ette nähtud masinaehituse jaoks, ning vasesulamites ja teatavates akudes[20].

4.1.2. Lammutustõendile esitatavate miinimumnõuete kehtestamine

Direktiivi 2000/53/EÜ artikli 5 lõike 3 kohaselt seavad liikmesriigid sisse süsteemi, mille kohaselt kasutuselt kõrvaldatud sõiduk kustutatakse registrist lammutustõendi esitamisel.

Komisjon võttis käesolevale aruandele eelnenud ajavahemikul direktiivi 2000/53/EÜ endise artikli 5 lõike 5 alusel vastu komisjoni 19. veebruari 2002. aasta otsuse 2002/151/EÜ direktiivi 2000/53/EÜ artikli 5 lõike 3 kohaselt väljaantavas lammutustõendis esitatavate miinimumnõuete kohta[21].

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust seda õigusakti muuta ega uut õigusakti vastu võtta.

4.1.3. I lisa muutmine

Direktiivi 2000/53/EÜ I lisas on määratud kindlaks kasutuselt kõrvaldatud sõidukite töötlemise tehnilised miinimumnõuded.

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust kasutada selle sätte alusel delegeeritud volitusi. Sellele vaatamata võib I lisa muutmise vajadus tekkida tulevikus, mistõttu tuleks volitused säilitada kuni uue määruse jõustumiseni.

4.1.4. Osade ja materjalide kodeerimisstandardite kehtestamine

[17] Komisjon kasutas talle sellega seoses antud volitusi mitu korda enne käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemiku algust.
[18] ELT L 67, 5.3.2020, lk 116.
[19] ELT L 67, 5.3.2020, lk 119.
[20] ELT L 73, 10.3.2023, lk 5.
[21] ELT L 50, 21.2.2002, lk 94.

Direktiivi 2000/53/EÜ artikli 8 lõike 1 kohaselt võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et tootjad võtaksid koostöös materjalide ja seadmete tootjatega kasutusele osade ja materjalide kodeerimisstandardid, et eelkõige hõlbustada korduv- ja taaskasutamiseks sobivate osade ja materjalide identifitseerimist.

Vastavalt direktiivi 2000/53/EÜ artikli 8 lõikele 2 on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada direktiivi nende standardite kehtestamisega.

Komisjon võttis käesolevale aruandele eelnenud ajavahemikul direktiivi 2000/53/EÜ endise artikli 8 lõike 2 alusel vastu komisjoni 27. veebruari 2003. aasta otsuse 2003/138/EÜ, millega kehtestatakse sõidukite osade ja materjalide kodeerimisstandardid vastavalt direktiivile 2000/53/EÜ[22].

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust seda õigusakti muuta ega uut õigusakti vastu võtta.

5. Määrus (EÜ) nr 1013/2006

Liit on 22. märtsi 1989. aasta Baseli konventsiooni (ohtlike jäätmete üle piiri viimise ja kõrvaldamise kontrolli kohta) osaline. Konventsiooni eesmärk on kaitsta inimeste tervist ja keskkonda ohtlike jäätmete kahjuliku mõju eest. Määrusega (EÜ) nr 1013/2006 on see konventsioon võetud üle liidu õigusesse. Määrusega on komisjonile vastavalt artiklis 58 osutatule antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega muuta:

- IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI ja VII lisa, et võtta arvesse Baseli konventsiooni ja OECD otsuse[23] raames kokkulepitud muudatusi;
- V lisa, et kajastada jäätmenimistu muudatusi, mis on vastu võetud kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artikliga 7;
- VIII lisa, et kajastada asjakohaste rahvusvaheliste konventsioonide ja lepingute kohaselt tehtud otsuseid.

11. aprillil 2024 võeti vastu uus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/1157, mis käsitleb jäätmesaadetisi[24]. Praegused määruses (EÜ) nr 1013/2006 sisalduvad volitused on endiselt asjakohased ja need tuleks säilitada seni, kuni seda määrust kohaldatakse.

5.1. Delegeeritud volituste rakendamine

Komisjon võttis käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul vastu komisjoni 19. oktoobri 2020. aasta delegeeritud määruse (EL) 2020/2174, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1013/2006 IC, III, IIIA, IV, V, VII ja VIII lisa,[25] et kajastada Baseli konventsiooni lisades sisalduvate plastijäätmeid käsitlevate kannete muudatusi.

6. Direktiiv 2006/66/EÜ

[22] ELT L 53, 28.2.2003, lk 58.
[23] OECD nõukogu otsus C(2001)107/Final.
[24] ELT L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj.
[25] ELT L 433, 22.12.2020, lk 11.

Direktiiviga 2006/66/EÜ on komisjonile vastavalt artikli 23a lõikes 2 osutatule antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte järgmistel eesmärkidel:

- kehtestada väljaspool ELi toimuva patarei- ja akujäätmete ringlussevõtu samaväärsete tingimuste hindamise kriteeriumid, nagu on sätestatud artikli 15 lõikes 3, et täiendada artikli 15 lõikes 2 osutatud norme;
- kehtestada üksikasjalikud eeskirjad, millega täiendatakse nõuet märkida kantavatele patareidele ja akudele nende mahutavus nähtavalt, loetavalt ja kustutamatult, nagu on sätestatud artikli 21 lõikes 2;
- kehtestada erandid artiklis 21 esitatud märgistamisnõuetest, nagu on sätestatud artikli 21 lõikes 7.

Direktiiv 2006/66/EÜ tunnistati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2023. aasta määrusega (EL) 2023/1542, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid,[26] alates 18. augustist 2025 kehtetuks. Seega ei kasuta komisjon tulevikus tõenäoliselt volitusi, mis tulenevad sellest direktiivist.

6.1. Delegeeritud volituste rakendamine

Käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul ei kasutanud komisjon talle direktiivi 2006/66/EÜ alusel delegeeritud volitusi. Komisjon on siiski võtnud delegeeritud volituste alla jäävates valdkondades vastu õigusakte enne aruandega hõlmatud ajavahemikku.

6.1.1. Väljaspool ELi toimuva patarei- ja akujäätmete ringlussevõtu samaväärsete tingimuste hindamise kriteeriumid

Direktiivi 2006/66/EÜ artikli 15 lõike 1 kohaselt võib töötlemine toimuda väljaspool asjaomast liikmesriiki või väljaspool ELi, tingimusel et patarei- ja akujäätmeid veetakse kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1013/2006. Vastavalt artikli 15 lõikele 2 võetakse EList asjakohaste õigusaktide kohaselt eksporditud patarei- ja akujäätmeid kõnealuse direktiivi III lisas sätestatud kohustuste täitmisel ja määrade saavutamisel arvesse üksnes siis, kui on olemas kindlad tõendid, et jäätmete ringlussevõtt toimus tingimustel, mis on samaväärsed selle direktiivi nõuetega. Komisjonile on antud õigus kehtestada üksikasjalikud eeskirjad, millega täiendatakse artikli 15 lõikes 2 osutatud eeskirju, eelkõige kriteeriumid, mille alusel hinnatakse selles lõikes osutatud samaväärseid tingimusi.

Kuna hiljuti vastu võetud määruses (EL) 2024/1157 sätestati eeskirjad, mis käsitlevad väljaspool ELi toimuva jäätmete töötlemise samaväärsete tingimuste hindamisega seotud kriteeriume, siis direktiivi 2006/66/EÜ alusel delegeeritud õigusakti vastu ei võetud.

6.1.2. Üksikasjalikud eeskirjad, millega täiendatakse nõuet märkida kantavatele patareidele ja akudele nende mahutavus

Direktiivi 2006/66/EÜ artikli 21 lõike 2 kohaselt tagavad liikmesriigid, et hiljemalt 26. septembriks 2009 on kõigi kantavate patareide ja akude mahutavus neile märgitud nähtavalt, loetavalt ja kustutamatult. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse seda nõuet täiendavad üksikasjalikud eeskirjad.

[26] ELT L 191, 28.7.2023, lk 1.

Käesolevale aruandele eelnenud ajavahemikul võttis komisjon kõnealuse direktiivi endise artikli 21 lõike 2 alusel vastu komisjoni 29. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1103/2010, millega vastavalt direktiivile 2006/66/EÜ kehtestatakse kantavate sekundaarsete (taaslaetavate) ning mootorsõidukite patareide ja akude mahutavuse märgistamise eeskirjad[27].

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust seda õigusakti muuta ega uut õigusakti vastu võtta.

6.1.3. Märgistamisnõuetest erandite kehtestamine

Direktiivi 2006/66/EÜ artikli 21 lõike 7 kohaselt on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte artiklis 21 esitatud märgistamisnõuetest erandite kehtestamiseks.

Käesolevale aruandele eelnenud ajavahemikul võttis komisjon kõnealuse direktiivi endise artikli 21 lõike 7 alusel vastu komisjoni määruse (EL) nr 1103/2010.

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust seda õigusakti muuta ega uut õigusakti vastu võtta.

7. Direktiiv 2008/98/EÜ

Direktiiviga 2008/98/EÜ on komisjonile vastavalt artiklis 38a osutatule antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte järgmistel eesmärkidel:

- kehtestada jäätmenimistu ja vaadata see läbi kooskõlas artikli 7 lõigetega 2 ja 3, nagu on sätestatud artikli 7 lõikes 1;
- kehtestada toidujäätmete koguste ühtseks mõõtmiseks ühtne metoodika ja kvaliteedi miinimumnõuded, nagu on sätestatud artikli 9 lõikes 8;
- kehtestada sorditud jäätmete keskmiste kaomäärade alusel normid selliste materjalide ja ainete massi arvutamiseks, kontrollimiseks ja esitamiseks, mis kõrvaldatakse pärast sortimist ja mida hiljem ei võeta ringlusse, nagu on sätestatud artikli 11a lõikes 10;
- kehtestada tehnilised miinimumstandardid selliste töötlustoimingute, sealhulgas jäätmete sortimise ja ringlussevõtu suhtes, mille puhul on artikli 23 kohaselt nõutav luba, kui on tõendeid, et miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimese tervisele ja keskkonnale, nagu on sätestatud artikli 27 lõikes 1;
- kehtestada majandus- või kutsetegevuses jäätmeid koguvate või vedavate asutuste ja ettevõtjate, samuti vahendajate ja edasimüüjate puhul miinimumstandardid selliste toimingute kohta, mille suhtes kehtib registreerimisnõue, kui on tõendeid, et miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimese tervisele ja keskkonnale või siseturu häirete ärahoidmise seisukohast, nagu on sätestatud artikli 27 lõikes 4;
- muuta II lisa punkti R1, et täpsustada selles osutatud põletusrajatiste puhul kasutatava valemi kohaldamist, nagu on sätestatud artikli 38 lõikes 2;
- muuta IV ja V lisa tingituna teaduse ja tehnika arengust, nagu on sätestatud artikli 38 lõikes 3.

[27] ELT L 313, 30.11.2010, lk 3.

7.1. Delegeeritud volituste rakendamine

Aruandega hõlmatud ajavahemikul võttis komisjon vastu ühe delegeeritud õigusakti, milles käsitletakse toidujäätmete koguste ühtse mõõtmise ühtset metoodikat ja kvaliteedi miinimumnõudeid.

7.1.1. Jäätmenimistu kehtestamine ja läbivaatamine

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 7 lõike 1 kohaselt on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse jäätmenimistu ja vaadatakse see läbi kooskõlas sama artikli lõigetega 2 ja 3.

Komisjon võttis käesolevale aruandele eelnenud ajavahemikul direktiivi 2008/98/EÜ endise artikli 7 lõike 1 alusel vastu komisjoni 18. detsembri 2014. aasta otsuse 2014/955/EL, millega muudetakse jäätmenimistut käsitlevat otsust 2000/532/EÜ vastavalt direktiivile 2008/98/EÜ[28].

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust seda õigusakti muuta ega uut õigusakti vastu võtta.

7.1.2. Toidujäätmete koguste ühtseks mõõtmiseks ühtse metoodika ja kvaliteedi miinimumnõuete kehtestamine

Vastavalt direktiivi 2008/98/EÜ artikli 9 lõikele 8 peab komisjon võtma vastu delegeeritud õigusakti, millega kehtestatakse toidujäätmete koguste ühtseks mõõtmiseks ühtne metoodika ja kvaliteedi miinimumnõuded. 3. mail 2019 võttis komisjon vastu komisjoni delegeeritud otsuse (EL) 2019/1597, millega täiendatakse direktiivi 2008/98/EÜ toidujäätmete koguse ühtse mõõtmise ühise metoodika ja kvaliteedi miinimumnõuete osas[29].

7.1.3. Sorditud jäätmete keskmiste kaomäärade alusel normide kehtestamine selliste materjalide ja ainete massi arvutamiseks, kontrollimiseks ja esitamiseks, mis kõrvaldatakse pärast sortimist ja mida hiljem ei võeta ringlusse

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõike 10 kohaselt peab komisjon võtma hiljemalt 31. märtsil 2019 vastu delegeeritud õigusakti, millega kehtestatakse sorditud jäätmete keskmiste kaomäärade alusel normid selliste materjalide ja ainete massi arvutamiseks, kontrollimiseks ja esitamiseks, mis kõrvaldatakse pärast sortimist ja mida hiljem ei võeta ringlusse.

Komisjon võttis ettepaneku komisjoni delegeeritud otsuse kohta vastu 31. augustil 2021, kuid nõukogu esitas selle suhtes 13. detsembril 2021 vastuväite[30].

7.1.4. Töötlustoimingute suhtes tehniliste miinimumstandardite kehtestamine

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 27 lõike 1 kohaselt peab komisjon võtma direktiivi täiendamiseks vastu delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse tehnilised miinimumstandardid selliste töötlustoimingute, sealhulgas jäätmete sortimise ja ringlussevõtu suhtes, mille puhul on nõutav luba, kui on tõendeid, et miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimese tervisele ja keskkonnale.

---

[28] ELT L 370, 30.12.2014, lk 44.
[29] ELT L 248, 27.9.2019, lk 77.
[30] Delegeeritud õigusakti üksikasjad – delegeeritud õigusaktide register (europa.eu).

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust kasutada selle sätte alusel delegeeritud volitusi.

7.1.5. Kutselise jäätmekogumise ja -veoga seotud toimingutele ning vahendajate ja edasimüüjate toimingutele miinimumstandardite kehtestamine

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 27 lõike 4 kohaselt peab komisjon võtma direktiivi täiendamiseks vastu delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse miinimumstandardid, mida kohaldatakse majandus- või kutsetegevuses jäätmeid koguvate või vedavate asutuste ja ettevõtjate, samuti vahendajate ja edasimüüjate toimingute suhtes, kui on tõendeid, et miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimese tervisele ja keskkonnale või siseturu häirete ärahoidmise seisukohast.

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust kasutada selle sätte alusel delegeeritud volitusi.

7.1.6. II lisa punkti R1 muutmine

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 38 lõike 2 kohaselt on komisjonil õigus võtta direktiivi muutmiseks vastu delegeeritud õigusakte, millega täpsustatakse II lisa punktis R1 osutatud põletusrajatiste puhul kasutatava valemi kohaldamist. II lisa sisaldab loetelu taaskasutamistoimingutest, millest üks on R1 – kasutamine peamiselt kütusena või muul viisil energiaallikana.

Komisjon võttis käesolevale aruandele eelnenud ajavahemikul direktiivi 2008/98/EÜ endise artikli 38 lõike 1 alusel vastu komisjoni 10. juuli 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1127, millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ II lisa[31].

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust seda õigusakti muuta ega uut õigusakti vastu võtta.

7.1.7. IV ja V lisa muutmine

Vastavalt direktiivi 2008/98/EÜ artikli 38 lõikele 3 on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et muuta IV ja V lisa tingituna teaduse ja tehnika arengust. IV lisa sisaldab jäätmetekke vältimise meetmete näiteid ja V lisa vastavustabelit.

Komisjon ei ole kindlaks teinud vajadust kasutada selle sätte alusel delegeeritud volitusi.

8. Kokkuvõte

Komisjon kasutas käesoleva aruandega hõlmatud ajavahemikul talle direktiividega 2000/53/EÜ ja 2008/98/EÜ ning määrusega (EÜ) nr 1013/2006 delegeeritud volitusi. Komisjon palub Euroopa Parlamendil ja nõukogul võtta käesolev aruanne teadmiseks.

[31] ELT L 184, 11.7.2015, lk 13.